

Ιερατική Σύναξη στην Αρναία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Ο Ίερός Κλήρος τῆς Μητροπόλεώς μας, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ιερισσοῦ κ. Θεοκλήτου, συνήλθε σήμερα στό Μητροπολιτικό Μέγαρο τῆς Ἀρναίας γιά νά συζητήση καί νά ἀναζητήση ἀγνά πρότυπα Ἱερωσύνης βγαλμένα μέσα ἀπό τόν ἀγιογραφικό κάλαμο. Καλεσμένος ὁ Ὁμότιμος Καθηγητής στό Τμήμα Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ. στόν Τομέα Βιβλικῆς Γραμματείας καί Θρησκευολογίας μέ εἰδίκευση στήν Κ.Δ., Αἰδ. Πρωτ. π. Ἰωάννης Σκιαδαρέσης.

Μέ γλαφυρότητα, ἀλλά καί μέ θεολογική ἐνάργεια ὁ Ὁμιλητής παρουσίασε τό θέμα του: «Πρότυπα Ἱερωσύνης ἀπό τήν Ἀποκάλυψη», ἐντυπωσιάζοντας τόσο τόν Σεβασμιώτατο, ὅσο καί τόν Ἱερό μας Κλήρο μέ τήν πληθώρα τῶν ἀναφορῶν στήν Καινή καί Παλαιά Διαθήκη καί συγκεκριμένως στό Ἱερό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰωάννου. Ὁμολογουμένως ἡ εὐχέρεια τῆς κινήσεως τῆς σκέψεώς του στήν Ἀποκάλυψη ἦταν μοναδική. Τούς δέ Κληρικούς μας ἱκανοποίησε ἀπόλυτα τό

γεγονός ότι ο Μαθητής της αγάπης, φωτισμένος άγιοπνευματικά και όντας θεόπνευστος, μπορεί και σήμερα μέ τά ίδια ακριβώς λόγια και τά ίδια θέματα νά μιλήση στόν σημερινό Διάκονο του Έσφαγμένου Άρνιου, τόν Ίερωμένο.

Τά κύρια σημεία της εισηγήσεως του π. Ιωάννου έχουν ως εξής:

Ή Αποκάλυψη είναι βιβλίο και για τό παρόν της Έκκλησίας, είναι ένα Προφητικό Βιβλίο πού αναφέρεται και στό “νύν”.

Ό Όμιλητής έκανε ιδιαίτερη αναφορά στις έπτά έπιστολές των Α΄ και Γ΄ κεφαλαίων της Αποκαλύψεως πρός τούς αντίστοιχους Πρεσβυτέρους των Έκκλησιών της Μικράς Άσίας, αλλά και στόν ίδιο τόν συγγραφέα της, τόν Ιωάννη.

Γιά τήν Έκκλησία της Έφέσου ό Ιωάννης παρατηρεί ότι εργάζεται ιεραποστολικώς, απορρίπτοντας ψευδοδιδασκάλους και ψευδοπροφήτες, όμως ή προσδός της δέν μπορεί νά είναι αύτοσκοπός, αλλά στόχος της ή μεγάλη αγάπη πρός τόν Κύριο και τόν πλησίον. Μήνυμα της έπιστολής πρός τούς Έφεσίους είναι νά αληθεύουμε έν αγάπη και νά αγαπούμε έν αληθεία. Ή σταυρωμένη και σαρκωμένη αγάπη νά είναι χειροπιαστή.

Γιά τούς Σμυρναίους ὁ Ἰωάννης μᾶς λέει ὅτι ἡ πίστη ἔχει ἐναγκαλιστῇ τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, ἔχει ἐγκολπωθῇ τό Ἐσφαγμένο-Ἐσταυρωμένο Ἀρνίο. Ἡ ἱερατική ζωή χωρίς τόν Σταυρό δέν νοεῖται, ἡ ἀποδοχή τοῦ Σταυροῦ χαρακτηρίζει τήν ἱερωσύνη.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Περγᾶμου εἶναι διαποτισμένη ἀπό ἔντονα εἰδωλολατρικά καί μυστικιστικά στοιχεῖα. Ὁ γεροντισμός καί ἡ ἄκριτος προφητολογία καθιστοῦν τό πνεῦμα τῆς ἀληθείας περιττό. Ὁ ψευδογεροντισμός ἀλλοιώνει τό πνεῦμα τῆς ἀληθείας.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Θυατείρων, μᾶς λέει ὁ Ἰωάννης, ἀνέχεται μιά θολή ψευδοθρησκευτικότητα, ἀνέχεται τή γνώση βαθέων τοῦ Σατανᾶ, μέ ἀποτέλεσμα νά καθίσταται τό Εὐαγγέλιο ἀνώδυνο καί νά ὁδηγεῖται ἡ πίστη σέ πνευματικούς ἐπικινδυνούς ἀκροβατισμούς. Πρόκειται γιά τήν ἐλιτίστικη πνευματικότητα πού νοθεύει τό Εὐαγγέλιο. Ἡ Ἐκκλησία τῶν Σάρδεων διακονεῖ τό εἶναι καί τό φαίνεσθαι, ὁδηγούμενη σέ μιά πνευματική σχιζοφρένεια καί πνευματικό θάνατο. Ἡ ὑποκρισία ὑπερισχύει τῆς ἀγάπης.

Στους Φιλαδελφεῖς ὁ Ἰωάννης παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐν ταπεινώσει σιγουριά τῆς ἱερατικῆς μας ζωῆς ὀφείλει νά στηρίζεται στή δύναμη τοῦ σταυροῦ καί ὄχι στό κοσμικό ἔχειν μας. Ἡ δύναμη τῆς ἐξουσίας καί τῆς κοσμικότητος θανατώνει τήν πνευματικότητα.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Λαοδικείας ὁ Ἰωάννης βλέπει νά ζῇ μέσα στήν αὐτοϊκανοποίηση, διχασμένη, λέγοντας καί ναί καί ὄχι στόν Χριστό. Οἱ πιστοί ζώντας μέσα σέ ἓνα κλίμα ἐπάρκειας, ἐγκλωβίζονται στό παρόν, ζώντας σέ μιά τυφλότητα καί γυμνότητα πνευματική. Συμπέρασμα: ὀφείλουμε νά ζοῦμε Προφητική Ἱερωσύνη, νά ἀσκοῦμε ποιμαντική δεχόμενοι τόν ἁγιοτριαδικό λόγο ὡς προφητική ἐμπειρία καί μήνυμα.

Κατόπιν ὁ ἐμπειρος διδάσκαλος τῆς θεολογίας ὠμίλησε γιά τά μέτωπα πού εἶχε νά ἀντιμετωπίσει ὁ μαθητής τῆς ἀγάπης ποιμαντικά. Καί αὐτά ἦσαν οἱ αἵρετικοί Γνωστικοί πού ἔθεταν τούς Ἀγγέλους πάνω ἀπό τόν Χριστό, ἡ Πολιτική ἐξουσία πού ἐπεδίωκε τήν Αὐτοκρατορική λατρεία, ὁ πόλεμος τῶν Ἰουδαίων καί τό μέτωπο τῆς μαγείας.

Συμπερασματικά ὁ π. Ἰωάννης ξεκαθάρισε ὅτι σύμφωνα μέ τήν Ἀποκάλυψη ἐμεῖς οἱ Κληρικοί δέν εἴμαστε σύμβουλοι τοῦ Θεοῦ, δέν γίναμε Κληρικοί γιά νά κρίνουμε τόν ἄνθρωπο, ἀλλά γιά νά ἀκολουθήσουμε τή γραμμή τῶν Προφητῶν, γιά νά

ζήσουμε τήν προφητική Ίερωσύνη. Ἡ προφητική καί χαρισματική διακονία μας καθιστᾷ τήν Ίερωσύνη μας οὐσιαστική. Βέβαια ὁ Ἰωάννης μέ αὐτή τήν περιγραφή τῆς Ίερωσύνης θέτει ψηλά τόν πῆχυν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ζωῆς!

Ἐπακολούθησε εὐρύς διάλογος ἀνάμεσα στόν Ὁμιλητή, στόν Ἐπίσκοπό μας καί στούς Κληρικούς μας. Τό δέ συμπέρασμα πού ἐξήχθη ἦταν ὅτι ὀφείλει ὁ κληρικός νά εἶναι φορέας τῆς Προφητικῆς Ίερωσύνης.

Συζητήθηκαν, βεβαίως, καί διοικητικά θέματα, ἐνῶ ὁ Τοπογράφος Μηχανικός κ. Ἀθανάσιος Ἀγαλῆς πού ἐπελήφθη τό θέμα τῆς καταγραφῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας τῶν Ἑνοριῶν μας στό Κτηματολόγιο, ἐνημέρωσε γιά τίς τελευταῖες ἐξελίξεις πάνω στό θέμα, εὐχαριστῶντας τούς Πατέρες γιά τήν ωραία συνεργασία μαζί τους.